

Nove knjige (264)

Planinski vestnik, 120 let

MIHA NAGLIČ

»Nemca, ki je bil veliko hodil po Tirolskih gorah, sem vprašal, ali najde kaj posebnega na Triglavu, čega primerja z drugimi gorami, n. pr. na Tirolskem. Odgovori mi: 'Triglav ima marsikatero prednost; največja je ta, ker se z njega jako daleč vidi.' Res, če pogledamo na karto, vidimo, da sto kilometrov daleč na okoli ni višje gore. 'Druga prednost je', nadaljuje ta Nemec, 'da vidimo veliko število gora, pa tudi dolin. Na Tirolskem imam pa koj pred seboj visoko goro, ki mi razgled prikriva. Tretja prednost je, da se s Triglava vidi tudi morje in daljna nižina, iz katere se svetijo reke, kakor Tagliamento, Piave itd. ko srebrne niti.' S kukulom se vidijo (včasih celo s prostim očesom) tudi ladje na morju. Če je ozračje čisto, zagledamo v daljavi Benetke, pa le malokrat. Z Markovega stolpa v Benetkah sem lepo videl Triglav. Ko sem kot dijak iz Belokranjskega prišel na vrh Gorjancev, se mi pokažeta vrh Grintavca in vrh Triglava, kar je napravilo name globok vtis. Drugi Tirolec, ki je iz Vrat šel na Kredarico in je gledal navpično steno našega Triglava, je rekel: 'Kaj takega še mi Tirolci nimamo, dasiravno imamo višje gore.' Leta 1873 je bil moj profesor Kandernal (moravski Čeh) z vodnikom Smercem na Triglavu in je zapisal na listek v steklenici latinsko: 'O mons montium, uni slavicas gentes' ('O najvišja gora, zedini slovanske narode'). Jaz že zdavna trdim, da je Triglav najvišja slovanska gora; balkanske gore so nižje, Tatra je nižja, Ural doseže le mali

Triglav – druge gore v stari Rusiji: Kavkaz in gore na Afganski, Tibetski in Mongolski meji pa niso slovanske, dasiravno leže v Rusiji.«

Gornje stavke je napisal Jakob Aljaž in jih objavil v **Planinskem vestniku** (navedeni odlomek je iz 5. številke 22. letnika, 1922). **Planinski vestnik** (PV) v tem feljtonu, ki je sicer namenjen predstavljanju novih knjig, omenjam zato, ker je ena najstarejših slovenskih revij in od njih najstarejša, ki še vedno izhaja. Prva številka je izšla davnega »8. februarja 1895«! PV so urejali: prof. Anton Mikuš, 1895–1908 (14 letnikov), dr. Josip Tominšek, 1908–1941 (26 letnikov), dr. Arnošt Brič, 1941–1949 (9 letnikov), prof. Tine Orel, 1950–1979 (30 letnikov), prof. Marijan Krišelj, 1980–1985 (6 letnikov), Milan Cilenšek, 1986 (1 letnik), Marjan Raztresen, 1986–2001 (15 letnikov), Vladimir Habjan, od 2001. Vse številke so digitalizirane in jih najdete na spletu. Kljub temu priporočam vsem planincem, da se na to častljivo staro, a še vedno živo revijo naročijo.

Planinski vestnik, Revija za ljubitelje gora že od leta 1895, izdaja PZS, www.planinskivestnik.com

